

Jan Rybak urodził się 10 kwietnia 1909 r. w Teodorowie w powiecie Skórzeckim. Jego los naznaczony został nieustanną tułaczką. Gdy miał dwa lata rodzina przeniosła się do Warszawy, a następnie, po wybuchu I wojny światowej, w obawie przed Niemcami schroniła w Proszewie pod Wyszkiem. Mając 14 lat powrócił do Warszawy i rozpoczął pracę w piekarni. W latach 30-tych odbył służbę wojskową w Wilnie.

W 1939 r. został aresztowany i wywieziony do obozu w Rastenburgu (Kętrzyn), a wkrótce do niewolniczej pracy w Rzeszy. Po trzech latach udało mu się uciec i przedostać w okolice Węgrowa, gdzie wstąpił do partyzanckiego oddziału Armii Krajowej. Po przejściu frontu wschodniego został aresztowany przez NKWD i zesłany na Wschód. Uciekł z transportu, przedostał się do Lublina i aby uniknąć aresztowania, wstąpił do II Brygady Saperów Wojsk Inżynierskich. Rozminowywał m.in. Warszawę i Sandomierz.

Po zakończeniu wojny ożenił się i zamieszkał w Podgórzu koło Zawichostu, a następnie w Waplewie na Mazurach. W roku 1950 osiedlił się w Piastowie przy ul. Sienkiewicza, a następnie, docelowo, przy Al. Tysiąclecia 8. W latach 1955 - 1989 był członkiem ZBOWiD-u, a później Światowego Związku Żołnierzy Armii Krajowej.

W latach 60-tych brał udział w licznych pracach społecznych przy równaniu, odwadnianiu i utwardzaniu błotnistych ulic południowego Piastowa oraz remontach i naprawach Szkoły Podstawowej Nr 1. Bardzo aktywnie uczestniczył w budowie kościoła parafialnego pod wezwaniem św. Michała Archanioła przy ul. Orzeszkowej.

10 kwietnia 2012 roku minęła 103 rocznica urodzin Jana Rybaka, co inicjatywę nadania tytułu Honorowy Obywatel Miasta Piastowa czyni jeszcze bardziej uzasadnioną.

Rada Miejska w Piastowie w dniu 24 kwietnia 2012 roku nadała Panu Janowi Rybakowi tytuł Honorowy Obywatel Miasta Piastowa.

Jan Rybak zmarł 4 listopada 2012 roku.